A°. 1841. No. 31.

VRIJDAG, DEN 16den APRIL.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

PROCLAMATIE,

van den 24|26 Maart 1841.

Waarbij wordt bekend gemaakt het Besluit Zijner Majesteit van den 28 November 1840. No. 31, inhoudende verleening van een generaal pardon aan alle militaire gecondemneerden, die zich op de daarin aangewezen tijdstippen aan de in hetzelve vermelde misdaden en verzuimen hebben schuldig gemaakt.

IN NAM DES KONINGS.

DE SCHOUT BIJ NACHT GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Al degenen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal Wij bij missive van het Ministerie van Marine en Kolonien van den 8 December 1840, No. 19|186, hebben bekomen afschrift van Zijner Majesteits besluit van den 28 November daar te voren, No. 11, waarbij het Hoogstdenzelven behaagd heeft, ter gelegenheid van deszelfs plegtige inhuldiging als Koning, een generaal pardon te verleenen aan alle militaire gecondemneerden, die zich aan de daarbij vermelde misdaden hebben schuldig gemaakt, met magtiging op Ons, om aan het voorzegd besluit de vereischte executie te geven, zoo veel de Land- en Zeemagt in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen betreft;

ZOO IS HET, dat Wij, hebben goedgevonden en verstaan;

Bovengemeld besluit Zijner Majesteit te brengen ter kennisse van elk en een iegelijk, die bij hetzelve belang hebben mogt, luidende van den navolgende inhoud:

KONINKLIJK BESLUIT.

28 November 1840.

No. 11.

WIJ WILLEM II, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGH DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOTHERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Aan al degenen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT!

In aanmerking nemende, hoe sedert de gebeurtenissen, op het laatst van den jare 1830 en vervolgens voorgevallen, bij de uitbreiding, welke destijds aan de Land- en Zeemagt is gegeven, vele manschappen daartoe behoorende zich aan desertie hebben schuldig gemaakt, dat velen de hun daarvoor opgelegde straf reeds hebben, of alsnog ondergaan, dat anderen zich ter zake van die desertie steeds buiten 's lands ophoudende, naar hunne daad

Gelet op de verzoeken om gratie, welke in het belang van deze afgedwaalde onderdanen opvolgende zijn ingediend.

En willende het oogenblik Onzer plegtige inhuldiging kenmerken door een blijk van Koninklijke goedertierenheid, ten aanzien niet alleen van de voormelde personen, die hetzij door de straf, welke zij hebben ondergaan, hetzij door de verwijdering, waarin zij van hunne haardsteden en betrekkingen hebben geleefd, bereids in meerdere of mindere mate voor hun misdrijf hebben geboet; maar tevens voor allen, die bij den aanvang Onzer regering nog gebukt gaan onder de gevolgen, door de militaire wetten aan de misdaad van desertie en sommige andere misdrijven tot de wetten op de krijgsdienst betrekkelijk, verbonden, doch welke desertie door hen werd gepleegd, in een tijdvak zoowel als in eenen kring van gebeurtenissen, welke als afgesloten kan worden beschouwd.

Op de voordragt van de daarbij betrokken Departementen van algemeen bestuur.

Gelet op art. 60 der Grondwet en na ingezien de adties van den Hoogen Raad der Nederlanden.

Hebben besloten en besluiten:

ARTIKEL 1.

Aan alle onderofficieren en manschappen tot de Land- en Zeemagt van het Rijk hebbende behoord, de voormalige Mobiele, doch sedert ontbonden Schutterijen, en de onder Koninklijke toestemming opgerigte vrijwillige Korpsen, daaronder begrepen die zich tot den dag der afkondiging dezes aan de misdaad van desertie hebben schuldig gemaakt of die zich aan hunne dienstpligten in eenig opzigt hebben onttrokken, en die deswegens bij regterlijk gewijsde zijn veroordeeld, wordt verleend een algemeen pardon, ofschoon de desertie ook van eene verzwarende omstandigheid tot die misdaad behoorende, ware vergezeld gegaan, onverschillig of zij, die daaraan schuldig zijn, zich in hechtenis, op vrije voeten, of krachtens de bepalingen van art. 167 en 168 der Wet op de Nationale Militie van den 8 Januarij 1817, ter beschikking van het Departement van Oorlog mogten zijn geteld geworden, met opheffing teyens der vervallen verklaring van den Militairen stand, voor zoo ver die over hen mogt zijn uitgesproken.

ART. 2.

Dit generaal pardon zal mede toepasselijk zijn op alle zoodanige lotelingen der Nationale Militie en dienstpligtigen aan de mobiele Schutterijen, als zich voor de afkondiging dezes, aan eene niet tijdige of wel geheel verzuimde aangifte ter inschrijving schuldig gemaakt of zich op eenigerhande wijze aan de dienst ontrokken mogten hebben en deswegens bij regterlijk gewijsde zijn veroordeeld, alsmede op de Orders of Voogden, welke bij regterlijk gewijsde zijn veroordeeld wegens het niet nakomen hunner verpligtingen betrekkelijk de inschrijving of loting hunner Kinderen of Pupillen ter zake van de Nationale Militie.

ART. 3.

De aanhangige procedures wegens de misdaad van desertie, alsmede die, welke als nog aanhangig zijn tegen de personen in het vorig artikel vermeld, zullen ten spoedigste worden voortgezet en ten einde gebragt, zoo als ook ten spoedigste zullen worden aanhangig gemaakt, voortgezet en ten einde gebragt alle zoodanige regterlijke vervolgingen, welke ter zelfde zaken als nog mogten kunnen ondernomen worden.

Wordende echter bij deze aan al de zoodanigen, welke ten gevolge van regterlijke uitspraken te dier zake mogten veroordeeld worden, de ruimste gelegenheid aangeboden, om, na deze hunne veroordeeling aan Ons te verzoeken in generaal pardon opgenomen en begrepen te worden.

ART. 4.

Aan de Leden der mobiel gemaakt, doch ontbonden corpsen Schutterij, die zich staande hunne dienst bij dezelve aan insubordinatie schuldig hebben gemaakt en deswegens als nog eenige gevangenisstraf te ondergaan, wordt bij deze kwijtscheldig der verdere straf verleend, met bepaling, dat zij dadelijk uit de gevangenis ontslagen en tevens ontheven beschouwd zullen worden van de vervallen verklaring van den Militairen stand; voor zoo ver die aan hunne straf verbonden is geworden.

ART. 5.

De beschikkingen, in de artikelen 1, 2 en 3 van dit besluit vermeld, zullen nogtans de daarin betrokkene personen niet ontheffen van de gehoudenheid, om aan de op hen berustende dienstpligtigheid te voldoen, ten ware zij voor de dienst ongeschikt mogten worden bevonden, terwijl zij bij hunne inlijving daarbij dadelijk op gelijken voet met de overigen van die ligting zullen worden behandeld.

ART. 6.

In dit generaal pardon zijn echter niet begrepen de lotelingen der Nationale Militie, die aan de inschrijving voor de ligting van 1837 en volgende jaren hebbende deel genomen, tot hier toe aan de oproeping ter inlijving niet hebben voldaan, zullende dezelve niet te min in geen geval ter beschikking van het Departement van Oorlog gesteld, maar, geene ligchaams-gebreken hebbende, die hen voor de dienst ongeschikt maken, steeds bij de Militie ingelijfd worden.

ART. 7.

Van de gunstige beschikkingen in de artikelen 1. 2 en 3 voorkomende, worden bepaaldelijk uitgesloten zij, die zich aan diefstal of eenige andere misdaad of wanbedrijf schuldig hebben gemaakt, tot het misdrijf van desertie als zoodanig met behoorende, en wel zonder eenig onderscheid of zij op vrije voeten, dan wel in hechtenis of reeds deswegens bij eene regterlijke uitspraak veroordeeld zijn.

ART. 8.

De in dit besluit begrepen Militairen of gewezen Schutters kunnen uit dien hoofde geene aanspraak maken op de voorregten of beloonigen, welke aan hun toegekend of verzekerd zijn, die aan hunne dienstverpligtingen te allen tijde getrouw zijn gebleven.

Onze Ministers van Justitie, van Binnenlandsche Zaken en van Marine en Koloniën en Onze Directeur Generaal van Oorlog zijn belast met de uitvoering dezes.

En op dat niemand hiervan eenige onwetenheid zal kunnen voorwenden, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Staats-blad geplaatst.

Gegeven te Amsterdam den 28*sten* *November* 1840, van Onze regering het Eerste

(Get.) WILLEM.

De Minister van Justitie,

(Get.) VAN MAANEN.

Accordeerd met deszelfs origineel.
De Griffier ter Staats Secretarie,
(Get.) A. G. A. VAN RAPPARD.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris-Generaal bij het Ministerie van Marine en Koloniën,
QUARLES VAN UFFORD.

En op dat niemand hiervan eenige onwetenheid voorwende, zal deze in het Gouvernements-blad worden geinsereerd en afgekondigd, waar zulks gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den *Vier en Twintigsten* Maart 1800 *Een en Veertig*, het Eenste jaar van Zijner Majesteits regering.

J. C. RIJK.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 26 Maart daaraanvolgende.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 15 *April* 1841.

Alzoo de navolgende Personen zich bij Requeste aan Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te melden Slaven, als:

1o. F. J. L. R. VAN ONNA, als Straatvoogd over en voor de Slavin *Jetta*.

2o. N. W. van CORDOVA, als Straatvoogd over en voor de Slavin *Serophina*.

3o. W. J. E. VAN DE LA PARRA, voor de Slavin *Catharina* en Dochter *Johanna*; haar in eigendom toebehoorende.

4o. W. C. PATER, voor de Slavenkinderen *Dorothea*, *Albertina* en *Cornelia*; haar in eigendom toebehoorende.

5o. JOHAN SCHMIDT, voor de Slavin *Leentje* en haren Zoon *Johannes*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat al degenen welke van gemeen mogten eenige redenen te hebben, zich hier tegen te verzetten, worden opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

PRO JUSTITIA.

Edictale Citatie.

Uit kragte van de acte tweede default met admissie tot eenen derdel dagings, verleend door Heeren Commissarissen ter Criminele Rolle van het Gerechtshof der Kolonie *Suriname*, dd. 9 April 1841, aan mij Ridder, Ministerie, Impetrant van Edictale Citatie en Fischer, op ende tegens JACOBUS SOEMAN alias wel JACOBUS van SOEMAN, en de Slaaf JOHN, van den Boedel DONALD CAMERON, beide Schepelingen van het onder Nederlandsche Vlag varende Kustvaarder *de Delphijn*.

Zoo word door mij, Exploicteur bij het Gerechtshof dezer Kolonie, voor de derdemaal bij Edictale *ad valvas curiæ* gedagvaard, de persoon van:

JACOBUS SOESMAN alias wel JACOBUS van SOEMAN en de Slaaf JOHN van den Boedel DONALD CAMERON, om ter zake der misdaden en mal die van diefstal en roof ter Zee, waarvan zij beschuldigd worden, zich ter Criminele Rolle van gemelde Gerechtshof te sisteren, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 30 April 1841, voormiddags ten negen uren, ten einde op de vervolgde vraagpointen te worden gehoord, met intimatie dat bij faute van dien, tegen dezelven zal worden verzocht, zoodanige profijten, als naar regten zullen bevonden worden te behooren.

Paramaribo, *den* 14 *April* 1841.

H. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Mengelingen.

De Twee Trappisten.

(VERVOLG EN SLOT VAN No. 30.)

» Broeder! zeide hij in de toon zijner stem kenteekende ontsteuwing, welke in dat verblijf, waar alle menschelijke aandoeningen gedood worden, iets zeer ongewoon is;" broeder! is er iets, waar mede ik u den strijd kan verligten?" — » De strijd zal welhaast gestreden zijn," antwoordde de ander. »Ik wilde mijn hart en mijne gedachten aan de wereld onttrekken, en die vooruit naar den hemel zenden, waar mijn geest spoedig rust zal vinden, maar er is een band, die mij nog aan de aarde hecht, en nu mijn laatste uur nadert schijnt hij sterker dan ooit te zijn. Toen ik mij in dit klooster begaf, heb ik in de wereld eenen geliefden broeder achtergelaten; die in eenen maalstroom van losbandigheid en zonde was verzwolgen. De twijfeling omtrent zijnen tegenwoordigen toestand, indien hij nog leeft, is de bron van die onrust, welke mij thans kwelt: Indien eene boodschap van mij hem thans kon bereiken, geloof ik, dat mijne woorden niet zonder indruk zouden zijn. Indien het u mogelijk is, zeg hem dan, hoe bekommerd ik nu over zijnen toestand ben: zeg hem, van welk oneindig belang de Godsdienst is? smeek hem... Hier hief den spreker door zijn onderwerp in vuur gebragt, zich op zijnen arm overeind, en vestigde zijne oogen strak op den toehoorder." » Maar," vervolgde hij, " wie zijt gij? Het is vreemd!" Hij bleef den ander twijfelend aanstaren. Het gelaat is mij bekend. Maar toch niet..."

» Ja," riep de andere Monnik uit," ik ben uw Broeder. Weinige maanden waren verloopen, na dat gij u in dit klooster hadt begeven, toen ik, afgemat door de vreugdeloose vermaken der wereld, en getroffen door het edel voorbeeld besloot mijn leven hier insgelijks aan den Godsdienst te wijden. Ik trad het klooster in. Mij werd de Cel naast de uwe aangewezen. Hoe vurig en teder de genegenheid ook ware, welke ik voor u gevoelde, besloot ik, tot boete voor mijne zonde, mij zelven het harde gebod op te leggen, om u nooit toe te spreken; voor dat voor een van ons beiden het oogenblik van verscheiden nabij was.

Negentien jaren lang heb ik, door de reten in den muur, dag en nacht uw gebed en geschrei voor het behoud mijner ziel gehoord. Hoeveel het mij ook kostte, om mijne aandoening te bedwingen, ik heb mijne belofte gehouden — en gezwegen, ook mijn strijd is bijna geëindigd: de belooning is nabij. Eindigend hebben wij hier onze zielen van het verderf gered; maar broeder! in den hemel zullen wij *spreken*."

De stervende sloeg zijne matte oogen op, en vestigde die op den spreker; toen zuchtte hij. Zijn broeder voelde een zachten druk van de hand, die in de zijne gesloten was. Nog een oogenblik — en de stille cel bevatte slechts een levend wezen.

AFGETROKKENHEID.

Dat geleerden en boeren, wijsgeren en turfdragers, menschen zijn, die uit een en dezelfde stoffe gevormd zijn, is eene stelling, die ik zoo lang als ik leef zal tegenspreken; — want ik laat het aan uw oordeel over, lieve Lezer! of een boer of een turfdrager ooit zulke dingen zal doen, als die, welke ik u thans wil mededeelen.

Een Professor, zijn naam doet hier niets ter zake zat op een avond op zijne studeerkamer; hij moet iets in het een of ander werk nazien; staat op, neemt de kaars en gaat naar zijne boekenkas, daar gekomen staat hij dezelve open, neemt het boekendeel er uit, en zet de kaars in de kast, sluit dezelve — en schenkt om licht.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, de Schoener onder Ned. Vlag Zuteus, Kapt. A. Winfield, van St. Eustatius, hebbende 11 dagen reis; Passagiers: de Heeren M. Martins, J. H. Hell en Mejufvrouw C. Delbever.

Advertentiën.

De Taxatie der Huurwaarde over het loopend dienstjaar, vóór het einde dezer maand ten Kantore van den ondergeteekende moetende worden voldaan, zoo worden de belanghebbenden daaraan mits deze herinnert.

Paramaribo, *den* 13 *April* 1841.
De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester *ad interim*,
H. E. L. B.

De Commissie van *Doleantie voor de Schutterij*, benoemd door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht Gouverneur Generaal, bij Gouvernements Order dd. 14 December 1840, hare zitting bepaald hebbende, op Donderdag den 22 dezer, zoo worden aan de belanghebbenden door deze kennis gegeven, om hunne bezwaren schriftelijk bij den Kwartiermeester H. BENJAMINS, vóór of op dien dag in te zenden.

Paramaribo den 15 *April* 1841.
De President van de Commissie voornoemd,
J. F. ROUX.

(14666) De Vendumeester M. A. KELSEN zal *HEDEN* op Venda verkoopen:

Een Engelsche *PARTOV*, zoo goed als *nieuw* met een *Span* goed gedresseerde *bruine* Americaansche *PAARDEN*, alsmede twee fraaije stellen *TUIGEN*.

Paramaribo, *den* 16 *April* 1841.

Schepen in Lading.

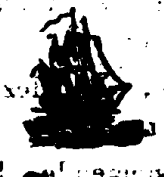

Naar Amsterdam:

Het gekoperd tweedek Barkschip *Maria Fredrica*, Kapt. K. B. de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijus. — Sluit 17 April.

Het gekoperd driemast Galjootschip *Paramaribo*, Kapt. Johan Christoph Töpper. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 20 April.

Ter Drukkerij van EUGEN & CAMPS.